

13. Jun. 1835

SENDER

Martinus Rørbye

RECIPIENT

Frederikke Rørbye, f. Stockfleth

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Brev nr. 42 på Rørbyes liste over afsendte breve 1834-37.

Sender's location:

Napoli

Recipient's location:

København

Mentioned people:

Gottlieb Bindesbøll

Gaetano Donizetti

A. von Eickstedt

Johan Fleischer

Louise Guillaumo, f. de Basseux

Leonardo Hofmeister

Christian Frederik Holm

Nicolai Abraham Holten

Jørgen Hansen Koch

A. Löwe

A. Oppermann

Frederik August Paludan

Ida Athalia Rørbye

John Rørbye

Julie Fredrikke Rørbye

Nancy Gerhardine Rørbye

Christian Frederik Schiøtt

Benjamin Schlick

Frederik Siegfried Vogt

Henriette Wulff

Peter Wulff

Omtalte værker:

Et parti i Pompeji. Casa del Poeta

Tragico

Neptuntemplet i Pæstum

Archive:

Det kgl. Bibliotek, Acc. 1996/44

TRANSCRIPTION

Neapel, den 13de Juni 1835.

Af mit Brev til Rose dat: den 22de og 25de Mai¹ har du formodentlig hørt, kjære Moder, at jeg var kommen hertil, og at jeg var rask; jeg vilde ønske, at dette ogsaa var Tilfælde hjemme med dig og alle de kjære Sødskende og Rose; men hvad dette angaaer, svæver jeg endnu i den største Uvidenhed, der virkelig er mig høiest piinlig, da I jo før Alle have været saa gode, saa ievnlig at lade mig høre lidt fra det kjære Hjem. Siden Rose's siste Brev dat: den 3 April, som jeg i Rom modtog den 20de April, har jeg Intet hørt, hverken fra hende, eller dig. Jeg havde fult regnet paa, at jeg ved min Ankomst til Neapel vilde finde Breve til mig hos den danske charge d'affaires; men der var dengang ingen, og nu, da jeg igjen er her, er der heller ingen; at der er skreven, derom tvivler jeg intet Øjeblik, men det gjør mig ondt, at jeg allerede her saa tidlig skal have tabt Breve, og dette maae dog vist være Tilfælde, da jeg jo aldrig før har ventet over en Maaned, og nu er det jo snart 2, iil derfor med at bøde paa dette, saa at jeg igjen kan glæde mig, naar jeg hører at du kjære gode Moder, og I alle ere saa raske og tilfredse, som jeg ønsker. Dog, i Haab om at jeg snart skal vil blive befriet for denne Uvished, fortsætter jeg disse Linnier, og vil nu fortælle dig Lidt om hvor jeg i den seenere Tiid har været, og hvad jeg har seet; jeg vil søge at erindre mig Alt saa godt, som muligt, da jeg vel kan forestille mig, at det kan mere dig at høre, om det heele Liv her, saa høist forskielligt fra det, hvortil jeg tidligere var vant. – Om min Reise fra Rom til Neapel skrev jeg i Rose's Brev, liigeledes troer jeg at jeg fortalte at jeg her har gjort Bekjendtskab med to meget vakkre Mænd, nemlig den danske Konsul Hoffmeister,² og den svenske Konsul Fleischer,³ jeg kommer hos dem begge, og jeg synes godt om deres Familier. Andre har jeg endnu ikke gjort Bekjendtskab med; men jeg er rigtignok inviteret oftere til Madam Guilimoth,⁴ der saa at siige fører et Huus med den danske charge d'affaires Etatsraad de Vogt;⁵ men han er for tiden ikke her, og hendes Selskab interesserer mig ikke synderligt. Arcitect Schlik⁶ har jeg ogsaa truffet her i Neapel, og faaet hans Visitkort; men han er ikke af den Slags Folk jeg søger, omendskjøndt han her, som næsten overalt, besynderlig nok gjør Lykke. – Om Byen Neapel veed jeg ikke hvad jeg skal skrive; det er den Bye hvori jeg næst Paris finder det mest livligt, og man troer sig hensat i Frankrig, naaer man spadseer om i Gaderne her, Neapolitanerne ere ganske anderledes muntre end Rommerne, men Alt gaaer her endnu mere ud paa Bedrag, som i Begyndelsen generer en Fremmed meget. Det er plat umulig for en Neapolitaner at forlange den rigtige Priis for hans Varer eller Tjeneste; han forlanger 3 a 4 Gange saa

meget, og man maae skambyde dem for at komme tilrette med dem, byder man dem for lidt kommer man naturligviis ikke til noget Resultat; men byder man dem omvendt blodt lidt mere, end den gjængse Priis af hvad man forlanger er, da kommer man heller ikke tilrette med dem; de mærker strax at man er Fremmed, og uviidende om Tingen, og foretrækker Intet at fortjene, da de strax have gjort Regning paa mere: træffer man derimod strax den rette Værd, da er Handelen efter lidt Sludren frem og tilbage snart sluttet. Har man med Kuske, Søfolk eller Fakiner at bestille, da maae man altid gjøre Regning paa at have lidt i Baghaanden for at lægge til ved Betalingen, thi man maae først ordentlig gjøre Accort om hvormeget de foruden Betalingen skal have i Drikkepenge, eller som de kalder det bona mano, og er dette betalt saa forlange de endnu per la boutillia, og giver man dem saaledes til at drikke for, blodt nogle Gran, da gaae de meget fornøiede bort, omendskjøndt de for deres Tieneste, ikke har faaet mere end 1/3deel af hvad de først forlangte. Dette Væsen ærgrede mig i Begyndelsen lidt; men nu veed jeg at finde mig deri, og jeg har taget det rigtige Partie; det er bestandig at beholde godt Humeur, og gjøre Løier med dem, da er man snart deres Ven, og alt gaaer saaledes bedre. Endnu Et vil jeg bemærke om Neapel førend jeg skrider videre, det er, hvad Theatret St: Carlo angaaer, som jeg nu ogsaa har seet; det er, som bekjendt, det største, der existerer, og gjør en uhyre Efect, det har 6 Rader Loger over hinanden, og Alt svarer herefter; Orkestret er ikke ilde, det er meget stærkt besat; men den Musik man giver er kun maadelig, jeg saa en Opera Sordello il Trovatore med Musique af Donicetti,⁷ og sist en Ballet il Conte Pini med •2• Musique af forskjellige Komponister; men saadant Sludder, og saadan Musique, har jeg før blodt hørt i Rom, hvor man har den samme Smag; hvad Decorationerne angaaer, da staae de langt under hvad jeg har seet i Paris, hvilket er en stoer Skam i et Land, der overalt frembyder saa mange smukke Motiver til Saadant. Men nu nok om dette for at jeg ogsaa kan have lidt Plads til at fortælle Lidt om en lille Udflugt jeg nylig har gjort for at see Mærkelighederne i Omegnen, og for bedre at orientere mig og vælge hvor jeg siden vil gaae hen. Jeg erindrer ikke om jeg yttrede noget om dette Forsæt i Rose's Brev; men jeg havde dengang her allerede truffet Bindsbøll,⁸ og hans Reiseselskab i Sicilien, og med dem er det, jeg har gjort denne Tuur; de ere alle Arcitecter, den ene en Preusser fra Magdeburg Oppermann;⁹ den anden er egentlig Godsejer i Schlesien, men befatter sig ogsaa med Arcitecturen, han hedder Eichsted,¹⁰ og er en meget smuk Mand, og den tredie er en ægte Polak fra Varskou [Louve];¹¹ jeg har ikke kunnet ønske mig noget bedre Reiseselskab, og jeg troer vi

vare gjensidig af samme Mening. Den 28de Mai¹² om Morgenen kjørte vi fra Neapel til Recina, hvorfra vi besteege Vesuv, der virkelig er et saa besværligt Arbeide, at man ikke hver Dag skulde ønske sig det; ikke fordi Bjerget egentlig er saa høit, som for den Mængde Aske der ganske bedækker Keglen af Bjerget, og uophørlig lader een glide tilbage, idet man søger at stige op, og da man allerede er ganske træt førend man kommer saa vidt, saa vil du vel kunne forestille dig at det der bliver ti Gange værre; men er man kommen op, saa lønner det ogsaa Møien, man troer at være ved Nedgangen til Helvede; thi allevegne er man omgivet af Ild og Røg, og tager man sig ikke iagt med hvor man gaaer, kan man meget let forbrænde Fødderne, for [thi] at bevare sit Fodtøj er ganske umuligt. Jeg vil ikke indlade mig paa videre Beskrivelse af alt dette, jeg skal engang muntlig fortælle det bedre. Nedstigningen fra Bjerget gik bedre, end da vi stige op, det er i enhver Henseende det Modsatte, op glider man bestandig tilbage; ned derimod glider man vist 20 Skridt frem, idet man tager et, og Asken slutter sig om Benene til Knæet, saa at man bestandig har Skoene prop fulde, ja den gennemtrænger Strømper og Alt. Da vi igjen var kommen ned til Eremitten, omtrent Halvveien drak vi, liigesom ved Opstigningen den noksom bekjendte Lacrymæ Christi; men denne Viin fortjener langt fra ikke dens skønne Navn, og vi vare alle meget skuffede, da mange andre italienske Viin Arter staae langt over denne, som vi alle havde forstillet os som noget ganske Overordentligt; jeg begynder ellers at faae Smag paa de italienske Viine, og var jeg ikke et saadant Kyllingehovet, vilde du maaske see mig igjen som en ægte Sviirebroder, i det minste er det vist ikke deres Skyld, med hvem jeg i disse Aar maae leve, thi alle gjøre dem megen Umage for at undervise mig; men have ikke synderligt for deres Lærdom, da Lærlingen er for indskrænkt i saadant. – Da vi vare komne ned fra Vesuv, saae vi, hvad der er udgravet af Herculaneum; men dette er blodt endeel af et Amphiteater, man tør ikke fortsætte Gravningen der, da heele den nyere Bye Recina er bygget over Herculaneum. Vi gik derfra om Aftenen til Torre del Anunziata, hvor vi opsloge vores Bopæl i flere Dage, for derfra at bese Pompei, hvor man har et ganske andet Udbytte end i Herculaneum; man bliver bestandig ved at grave og finde; det gaaer vel kun langsomt, da der ere faae Arbeidere; som man troer er Speculation af Reggeringen, da der saaledes bestandig bliver noget for nye Reisende, der alle iile derhen. Søndagen den 31te Mai¹³ da vi endnu vare i Torre del Annutiata, toge vi med en Baad over til Byen Castellamare der ligger overmaade smukt, og Dagen gik høiest behageligt ved at gaae omkring i Omegnen paa Bjergene; Heeden begynder rigtignok allerede stærkt at forbyde al

Spadseeren om Dagen; men naaer der blodt er Mulighed kan man ikke lade være at strøife omkring Naturen er alt for smuk og indbydende. Den 3die Juni¹⁴ kjørte vi fra Torre del Anuntiate af den deilige Vei over Nocera og Cava til Salerno, hvor vi kom om Eftermiddagen; jeg erindrede meget godt, at det var Nancy's¹⁵ Geburtsdag, og saa gjerne jeg vilde have seet hvorledes hun havde det hjemme, troer jeg dog hun vilde været mere tilfredstillet, naaer hun istedenfor at see mig hjemme, denne gang havde gjort den lille Tuur med mig der; det var ganske, som en Lystreise, den ene Udsigt smukkere end den anden, og overalt en mageløs Frugtbarhed; man har hos os derhjemme ingen Idee om hvorledes der paa en Mark kan være 3 a 4 forskellige Slags Sæd over hinanden, og dog er dette her allevegne Tilfælde: Guirlanderne af Viinløvet •3• lader det synes Festdag, og alt vilde være herligt, naaer blodt ikke Landfolkene trods alt denne Frugtbarhed alt for tydeligt viiste Spor af Armod, man bliver virkelig haard her med den Mængde Betlere; men vilde man give dem alle, blev snart Intet tilbage, det er ikke overdreven, naaer man siiger at 2/3 af dem man møder betle. – Den næste Dag¹⁶ kjørte vi videre fra Salerno til Pæstum hvor der er 3 Ruiner af Templer fra Grækernes Tiider, det var en utaaelig Heede, og hvad jeg ikke allerede var bruun, blev jeg det her udsat for Solen; Gud veed hvad Rose vilde siige naaer hun saae mig saaledes, som en Amerrikaner, med graae Hat, og ganske forbrændt, jeg er glad ved, at jeg dog kan have Tiid til at bleges lidt, førend jeg igjen fremstiller mig for hende; Pigen kunde let faae Nykker, og siige at det var imod Accorten at see saaledes ud, og jeg vilde dog være ganske uskyldig heri, og jeg tænker da ogsaa hun vilde insee dette, forudsat at hun ikke nu er mindre fornuftig og overbærende end hun alletider før har været; hils hende ret meget, kjære Moder, du er en sat Kone, og kan gjerne kysse hende fra mig, eller maaske du vilde overdrage dette til Julie¹⁷ vis hun endnu er en liige saa stor Ynder deraf som tidligere, da veed jeg at jeg havde en god Kommisionær. – Dog nu igjen til min Reise; men du maae ikke trættes ved at læse min Skrift; Blækket er slet og Varmen tørrer det ideliig i Pennen, jeg er dog ellers istand til at skrive bedre. Vi opholdt os i 2 Dage i Pæstum, det var allerede en stor Opofrelse for de gamle Mindesmærker; thi et saa slet Værtshuus har jeg endnu ikke været i, og omendskjøndt Italien overalt har Overflødighed af alle Slags Dyr, saavel krybende, som især springende, saa var dog her all for stoer Mængde deraf, man kunde virkelig ikke sove derfor om Natten, og allerede om Dagen var det heelt slemt: Vi vare derfor ret glade da vi den 6te¹⁸ forlod Pæstum, og kiørte til Salerno, hvorifra vi snart efter gik med en Baad langs den yderst interessante Kyst til Amalfi, hvor vi kom om Aftenen, og havde underveis

foruden de mange smaae Byer paa Bjergene ogsaa seet hvad der hidintil var os fremmet: nemlig en Jagt efter Tuunfiskene hvortil der bruges mange Baade og Folk. Søndagen bleve vi i Amalfi, og gjorde derifra en Tuur tilfods til nogle smaae Byer, der ligge oppe imellem Bjergene,¹⁹ og hvor man endnu finder Levninger af Bygninger fra Maurernes Tiid, der her havde en Colonie, og hvor en Dronning Johanna i lang Tiid residerede; vi vendte om Aftenen tilbage dygtig trætte; men fornøiede ved at have seet de mange smukke Steder hvorpaa disse Bjerge ere saa riige, og det vil vist ikke vare ret længe, førend jeg vender tilbage til Amalfi for at tegne og male noget, thi alt behagede mig der overordentlig; det var just Maanskin i de Aftener, vi vare der, og man kunde virkelig ikke ønske sig noget yndigere Sted til at nyde dette end paa den store Altan foran vore Værelser; paa Ballustraden stode en heel Mængde med Nelliker nu just i deres fulde Flor; til venstre for os havde vi heele den Deel af Byen, der ligger paa Klippen mod Havet, og liige for os speilede Maanen sig i det rolige Hav; alt var saa hyggeligt, at man kunne ønske at blive her sin Levetiid, og kun Tanken om Hjemmet og hvem man der har kjær, er istand til at fortrænge disse Skjønheder. – Vi roede Mandag Morgen²⁰ fra Amalfi til Sciaricatura, der endnu ligger i Salerner Bugten, derfra stege vi over Bjerget, og det varede ikke længe førend vi fra Høiden, paa den ene Siide saae ned til Bugten, hvorfra vi nylig kom, og paa den anden heele Bugten ved Neapel hvorved ogsaa Sorent ligger. Vi bleve der den Nat og roede næste Morgen²¹ til Capri, hvor vi saae den bekjendte blaae Grotte, et Spil af Naturen, der ikke lader sig beskrive; men som har noget overmaade Smukt ved sig: paa Capri saae vi ogsaa Ruinerne af Keiser Tiber's Villa, der ligger høit oppe paa Spidsen af et af Bjergene, og liige paa Kanten, saae at man har Havet næsten liige under sine Fødder. Vi saae et Uveier trække op over Vesuv og Omegnen det regnede stærk i Baggrunden og hyppige Lyn og Torden foer ud af de mørke Skyer: vi sagde Eremitten der hurtig Farvel og kom endnu tørre til vores Logie. Den anden Morgen²² toge vi over til Ischia, saae saa meget af Øen, som Tiiden den Eftermiddag tillod os, og reiste den næste Morgen²³ over Procida, hvor vi saae her de smukke Dragter, der endnu bruges her fra Grækernes Tiid, og toge derpaa videre med vores Baad til Pozzuoli, hvorfra vi paa Esler besaa alle de Mindesmærker hvorpaa denne Egn er saa riig. Du vilde bestemt have leedt dygtigt vis du havde seet vores Rytterie den Dag, den ene var mere original end den anden; men alle morede vi os ypperligt; en af de Mærkeligheder vi saae, kan jeg ikke undlade fremfor de andre at omtale, det er nemlig Nero's Dampbade, der nu iøvrigt næsten ere ruinerede; men den virkelige Dampanstalt, der her er vulkanisk existerer endnu: man

kommer ind i en Hvælving i Bjerget, hvortil der støder flere Værelser, her maae man tage det meste af sit Tøi af, og stiger nu med Fakler i Haanden gjennem en lav og uhyre lang Gang udhugget i Klippen altiid dybere ned. Det kogende Vand drypper ned af Stenen, og Heeden stiger immer høiere indtil Vandet heelt nede er kaagende eller 67 Grader, og den øvrige Temperatur er 45 Grader; og her skal man endnu trække Veiret; jeg troede til Slutningen ikke mere at kunde holde det ud; men skreg til Ciceronen at jeg maatte vende om da jeg ellers blev qualst; men da vare vi til min Lykke ogsaa komne saa dybt som vi kunde, og et Æg, som han holdt i Haanden var kogt, og allevegne sprudlede Vandet som i en Kjedel paa Ilden, og af os løb det strømmeviis ned, og vore Been Klæder, der var det eneste, vi havde beholdt paa, vare gjennemvaaede da vi igjen kom op, og omend Dagen før havde forekommet os varm, var nu alt os som ganske koldt; jeg vil aldriig kunne glemme denne Heede, som jeg aldriig havde troet det mulig at udholde. Vi kom siden efter at have seet den cumeiske Sibillas Grotte til Averner Søen, og der styrkede vi os igjen ved at drikke den allerede af de Gamle saa høit priiste Falerner Viin, som rigtignok er udmærket, og langt overgaaer Lacrymæ Christi. – Solfatara, Hundegrotten, og alt det øv- •2• rige som man ogsaa her seer, vil jeg ikke omtale, da jeg ingen Plads mere har. Den 12te Juni²⁴ kom vi igjen tilbage til Neapel, havde seet meget, og moret os godt, men Tiden var for kort til at kunne tegne noget betydeligt; men som nu først ret skal gaae for sig; jeg fik imidlertid et Studie i Pæstum²⁵ og et i Pompei,²⁶ der nu dog morer mig, og som engang kan give dig en Idee om hvorledes det der seer ud. – Om ikke med den samme Post som dette, vil der næste Gang komme et lille Brev fra mig til Justitsraad Holm,²⁷ som har været saa god at love mig at besørge mig Penge tilsendt fra Etatsraad Holten;²⁸ vil du beede John at han minder ham derom, og at de sender mig med dobbelte Vexler, da jeg frygter at en enkelt let kan tabes. Ligeledes vil John²⁹ maaske sørge for at Leutenant Wulff³⁰ faaer 10 Scud: som jeg fik af ham, da jeg reiste fra Rom til Neapel; men herifra skal drages 2 Scud: 3 Gr: som jeg i Neapel har udlagt for Palludan,³¹ og som han skal betale Wulff, saa at denne blodt af mig endnu har 8 Scud: tilgode; og at udregne dette kan Wulff og Palludan best efter Konosementet. •1• Pengene til Wulff vil maaske enten Holm faae hos Konferensraad Holten, eller maaske at Kammerraad Schiøtt³² vil give dem, jeg ved ikke hvad der vil blive det beste, men sørg endelig for at han faaer dem, og tak ham og hans Søster,³³ vis de komme op til dig meget for deres Artighed mod mig i Rom, det lille Dyr seer gjerne, at man viiser hende lidt Opmærksomhed, og begge have da virkelig ogsaa fortient det af mig; beed dem ogsaa at hilse Etatsrad Koch³⁴ ret meget. – Og nu nok

om fremmede Mennesker kjære Moder, jeg tænker ogsaa helst paa Eder alle hjemme; hvergang jeg seer det lille Mærke, der i min Bog betyder en Geburtsdag, ønsker [jeg] især ivrig at være hos dig, og det seer jeg nu snart igjen er Tilfælde, da Athalias³⁵ og Julie's³⁶ Geburtsdage nærmer sig; gratuler dem fra mig; Athalia's vil vel allerede være forbi naaer du faaer dette Brev, og jeg vil ønske hun har været vel. Skriv mig snart lidt herom, jeg længes uhyre derefter. Min Adresse er, som jeg allerede flere Gange før har skrevet, til den danske charge d'affaires de Vogt, naaer det skrives rigtigt, kan jeg ikke begribe hvorledes mine Breve kan gaae feil; gid det maae blive bedre i Fremtiden, saa at jeg kan være rolig her. Du har blodt mig hjemme at tænke paa kjære Moder, som saa langt fraværende, men jeg har dig kjære beste Moder, Rose og alle Søskende, hvoraf io enhver ligger mig saa nær. Og lev nu vel hils Alle, og skriv mig ret snart til, da vil du ret glæde din hengivne Søn Martinus.

Om et Par Dage reiser jeg over til Procida, hvor der den 24de er en Fest, som for de smukke Kostumer skal være meget smuk at see, og jeg tænker da ogsaa at kunne tegne noget der; og naaer jeg saa kommer igjen tænker jeg da vist at finde Brev. Siden tager jeg til Sorent etc: og lader da mine Breve hente i Neapel

¹ Brevet er nr. 41 på Rørbyes liste over afsendte breve 1834-37, men er ikke bevaret.

² Leonardo Hofmeister.

³ Johan Fleischer.

⁴ Louise Guillaumo, f. de Basseux.

⁵ Frederik Siegfried Vogt.

⁶ Benjamin Schlick.

⁷ Gaetano Donizetti.

⁸ Gottlieb Bindesbøll.

⁹ A. Oppermann.

¹⁰ A. von Eickstedt.

¹¹ A. Löwe.

¹² Se dagbogen samme dato.

¹³ Se dagbogen samme dato.

¹⁴ Se dagbogen samme dato.

¹⁵ Nancy Gerhardine Rørbye.

¹⁶ Se dagbogen 4. juni 1835.

¹⁷ Julie Fredrikke Rørbye.

¹⁸ Se dagbogen 6. juni 1835.

¹⁹ Se dagbogen 7. juni 1835.

²⁰ Se dagbogen 8. juni 1835.

²¹ Se dagbogen 9. juni 1835.

²² Se dagbogen 10. juni 1835.

²³ Se dagbogen 11. juni 1835.

²⁴ Se dagbogen samme dato.

²⁵ Neptuntemplet i Pæstum.

²⁶ Et parti i Pompeji. Casa del Poeta Tragico.

²⁷ Christian Frederik Holm.

²⁸ Nicolai Abraham Holten.

²⁹ John Rørbye.

³⁰ Peter Wulff.

³¹ Frederik August Paludan.

³² Christian Frederik Schiøtt.

³³ Peter Wulff og dennes søster, Henriette Wulff.

³⁴ Jørgen Hansen Koch.

³⁵ Ida Athalia Rørbye.

³⁶ Julie Fredrikke Rørbye.

[illegible]

[illegible]

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

